

دہنام پرور و کارگیتا،

الخرج

ابویوسف بن عذرب بن ابراهیم

مقدمه، ترجمه و سیق

سید محمد رحیم ربانی راده

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

تهران، ۱۳۹۹

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

تهران، صندوق پستی ۱۴۱۵۵-۶۴۱۹، تلفن: ۸۸۰۴۶۸۹۱-۳، فکس: ۸۸۰۳۶۳۱۷

الخارج

مؤلف: ابویوسف یعقوب بن ابراهیم

مقدمه، ترجمه و تعلیق: سید محمد رحیم ربانی زاده

مدیر انتشارات: یدالله رفیعی

ویراستار مقابله‌ای: مرتضی تسلیمی پاک

مسئول فنی: عرفان بهاردوست

چاپ اول: ۱۳۹۹

مارگان: ۵۰۰ نسخه

چاپ صحافی: آواز خاور

بیمه: ۲۰۰ تومان

حق چاپ برای پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی محفوظ است.

سرشناسه: ابویوسف قاضی، یعقوب بن ابراهیم، ۱۳-۱۲

عنوان فرازدادی: *الخارج* فارسی

عنوان و نام یدیدآور: *الخارج* /ابویوسف یعقوب بن ابراهیم، مقدمه، ترجمه و تعلیق

سید محمد رحیم ربانی زاده؛ ویراستار مقابله‌ای مرتضی تسلیمی پاک

مشخصات نشر: تهران: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، ۱۳۹۹

مشخصات ظاهری: ۲۸۶ ص.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۳۰۴۴۸-۱

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

بادداشت: کتابنامه.

موضوع: مالیات اسلامی — قرن ۲-۳ ق.

موضوع: *Taxation -- Islamic countries* -- 8-9th centuries

موضوع: مالیات بر ارزش زمین (فقه) — قرن ۲-۳ ق.

موضوع: *Land value taxation (Islamic law)* -- 8-9th centuries

موضوع: اموال غیرمنقول — مالیات (فقه)

موضوع: *Real property tax (Islamic law)*

شناسه افزوده: ربانی زاده، سید محمد رحیم، مترجم، مقدمه نویسنده

شناسه افزوده: تسلیمی پاک، مرتضی، ۱۳۶۶

شناسه افزوده: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

شناسه افزوده: Institute for Humanities and Cultural Studies

رده بندی کنگره: BP230/2

رده بندی دیوبیس: ۲۹۷/۴۸۳۳

شماره کتابشناسی، ملو: ۶۰۹۷۶۲۰

فهرست مطالب

فهرست مطالب	۳
بسم الله الرحمن الرحيم	۷
مقدمه مترجم	۷
كتاب ابو يوسف برای ارون ال پید	۲۳
فصل اول: تقسیم غنائم	۴۷
فصل دوم	۵۵
قسمت اول: احکام فی و خراج	۵۵
قسمت دوم: حکم عمر بن خطاب در خارج مم سا عراق	۶۱
قسمت سوم: حکم خراج زمین های شام و جزیره	۷۳
قسمت چهارم: کیفیت تقسیم بیت المال عصر خلافت عمر بن خطاب	۷۶
قسمت پنجم: اعمالی که شایسته است در اراضی سواد باشند: ممل	۸۲
فصل سوم: احکام زمین های اقطاع	۹۳
قسمت اول: زمین های اقطاعی سواد عراق	۹۳
قسمت دوم: حکم زمین های اقطاعی جزیره العرب	۹۴
قسمت سوم: حکم خوارج درباره خراج	۹۵
قسمت چهارم: حکم خراج زمین های بصره و خراسان	۹۵
فصل چهارم	۱۰۱
قسمت اول: درباره اسلام آوردن بعضی از کفار حریق و اعراب بادیه نشین به منظور حفظ اموال و اراضی شان در پناه اسلام	۱۰۱
قسمت دوم: حکم زمین های موات فتح شده با صلح بالشکرکشی و دیگر زمین های موات	۱۰۲
قسمت سوم: حکم منع ورود مرتدان به منازلشان	۱۰۸
فصل پنجم	۱۱۱

۱۱۱.....	قسمت اول: حکم روستاها و شهرهای مفتوحه و زمین‌های آنان.....
۱۱۲.....	قسمت دوم: حکم زمین عشر و زمین خراج.....
۱۱۳.....	قسمت سوم: حکم آنچه از دریا خارج می‌شود.....
۱۱۴.....	قسمت چهارم: حکم عسل، گردو، و بادام.....
۱۱۵.....	فصل ششم.....
۱۱۵.....	قسمت اول: ماجراهی حکم نجران و ساکنان آن.....
۱۱۹.....	قسمت دوم: حکم اموال مشمول زکات.....
۱۲۵.....	فصل هفتم.....
۱۲۵.....	قدس اول: احکام افزایش و کاهش زکات و زمین‌های حاصل خیز.....
۱۳۳.....	قسسه دو: حکم تبدیل زمین خراج به زمین عشر.....
۱۳۳.....	قسمت سوم: حکم فروش ماهی در بیشهزار.....
۱۳۴.....	قسمت چهارم: حکم ارده، زمین‌های ویران و نخلستانها.....
۱۳۸.....	قسمت پنجم: حکم برایر دخا و نرات و عقبنشیبی آب آنها.....
۱۴۱.....	فصل هشتم.....
۱۴۱.....	قسمت اول: حکم خراج قنات و روانا و آب‌های آشامیدنی.....
۱۴۶.....	قسمت دوم: حکم اجاره زمین‌های ساحل دخ و فرات.....
۱۵۰.....	قسمت سوم: حکم مرغزارها و چراگاهها.....
۱۵۴.....	قسمت چهارم: حکم ضمانت‌نامه گرفتن از اراضی سر و دیگر آفات ضروری از سوی فرمانداران.....
۱۷۱.....	فصل نهم.....
۱۷۱.....	قسمت اول: درباره مسیحیان بنی تغلب و دیگر اهل ذمه و نوعه رفتار با آنها.....
۱۷۳.....	قسمت دوم: حکم جزیه اهل ذمه.....
۱۷۴.....	قسمت سوم: کسانی که جزیه بر آنها واجب نیست.....
۱۷۹.....	قسمت چهارم: درباره کیفیت لباس اهل ذمه و زیورآلات آنها.....
۱۸۱.....	قسمت پنجم: حکم جزیه محوسان و بتپرستان و ازدین خارج شدگان.....
۱۸۵.....	فصل دهم.....
۱۸۵.....	قسمت اول: حکم خراج عشور.....
۱۹۱.....	قسمت دوم: حکم مراکز عبادت اهل ذمه و صلیب‌های مسیحیان.....
۲۰۵.....	فصل یازدهم: حکم اشرار و دزدان و جنایت‌کاران و میزان مجازات آنها.....

فصل دوازدهم	۲۴۱
قسمت اول: حکم مرتدان از دین اسلام	۲۴۱
قسمت دوم: حکم ارزاق والیان و قضات.....	۲۴۹
قسمت سوم: حکم سربازانی که از بlad خود خارج و وارد سرزمین مسلمانان می‌شوند	
۲۵۱	
	۲۴۹
قسمت چهارم: حکم جاسوسان	۲۵۱
قسمت پنجم: حکم نبرد با مشرکان و باغیان و چگونگی دعوت آنان به اسلام	۲۵۴
منابع به کار رفته در ملیقات	۲۸۵

بسم الله الرحمن الرحيم

مقدمهٔ مترجم

و سعی قلمرو اسلامی و بسط و نفوذ آن^۱، قرآن‌های دوم و سوم هجری قمری مشاغل اداری متعددی را، به خصوص در زمینه امور خارج و خراج، بوجود آورده؛ در این مورد طبعاً مسلمانان می‌توانستند از تنظیمات دولت‌های سابق بهره‌گیری کنند. چنان‌که در ایران از طومارهای خسرو اتوشیروان (۵۳۱-۵۷۹ م) در کار می‌بادد. رمین‌ها استفاده کردند، ولی اوضاع جدید مستلزم فراهم آوردن اطلاعات دقیق و درست از تقسیم ولایات و مناطق مسکونی، محصولات کشاورزی و صنعتی، و تعیین خراج و بایان جنسی و تقدیم بود. برای این منظور کتاب‌هایی خاص پدید آمدند که عنوان «کتاب «خراج» داشتند و راهنمای فرمانروایان و کارکنان دستگاه دولت و مأموران خراج بودند، به مرعت در دسترس همگان قرار گرفتند.^۱ دربارهٔ تاریخچه تأسیس دیوان‌ها می‌توان به این موضوع اشاره کرد که بعد از این‌که حکومت دینی در هر کجا پا بگیرد، به تبعیت از آن، مردم و اجتماعات در آنجا حضور به هم می‌رسانند و مؤسسات گوناگونی پیدا می‌شوند و نهادهایی تازه در آنجا شکل می‌گیرند که اساس کارشان سامان‌دهی شئون افراد جامعه است و قصدشان تنظیم علاقه‌ها و وابستگی‌های مردم به یکدیگر و نیز تنظیم وابستگی‌های

۱. ایگناتی یولیانو ویج کراجکوفسکی، تاریخ نوشتۀ‌های جغرافیایی در جهان اسلام، ترجمه ابوالقاسم پائینده، تهران: علمی و فرهنگی، ۱۳۷۷، ص ۵.

دولت به مردم و برعکس و برقراری رابطه بین درخواست کمک دولت از مردم و تصدی کارهای دولتی است تا برای حکومت در سمت‌های گوناگون اداری وظیفه کنند. هنگامی که مؤسسات و نهادهای گوناگونی پیدا شوند قطعاً دولت به آن‌ها نیاز پیدا می‌کند تا بتواند امور داخلی خود را به کمک آن‌ها سامان دهد و رابطه خودش را با دولت‌های همسایه تنظیم کند؛^۱ از این جاست که می‌توان ادعا کرد تحولات دولت با پیدایش این نهادها و انواع تحولات ایجاد شده در آن‌ها مناسب و هماهنگ است. از آن‌جاکه دولت در کار سامان‌دهی امور جاید متأثر از گذشته است، اثربری جوامع آینده از گذشته واضح می‌نماید و این اثربری را در جامعه یا جوامع جزیره عربی قبل از اسلام و بعد از دولت عربی - اسلامی نیز به وضوح مشاهده می‌کنیم.

در جامعه آن از ام نیز مؤسسه‌تی تأسیس شدند که با طبیعت حیات جامعه سازگار بودند، با تأسیس 『آریو رئیس』 که در قبیله فرشتگان یا یکی از شاخه‌های آن در دارالتدوه نماینده داشتند. آن‌ها مجلس سوری متعال به همین جامعه داشتند که به دست و به اراده همین گروه‌ها تکوین یافته بود و هر کدام در آن‌جا مسئولیت ویژه‌ای داشت؛ مانند آب‌دادن به تاجران اطراف کعبه در ایام حج و زاده‌رسانی به آنان که دو سمت مهم سقایت و رفادت را تشکیل می‌دادند و تجلی گاه قدرت داشتند.^۲ ریدگی آن‌ها بود.

این گروه‌ها پایه و اساس قدرت را در زندگی تهدیه‌های مکه تشکیل می‌دادند و جنگ و صلح را در زمان تعرض و تهدید نیروهای خارجی را بر می‌کردند. پیامبر خدا (ص) دولتی را در مدینه منوره تأسیس کرد و سپس آن دولت را در شهر حجاز را تحت سلطه خود درآورد. دولت مردانه کرمه اسلامی از همان آغاز تشخیص دادند که به تعدادی کاتب احتیاج دارند؛ شخص پیغمبر نعلیاً بسیاری کاتب داشت که هر کدام از کاتبان در نوع خاصی از اقسام کتابت تخصص داشتند؛ حسن دیگر آنان علاوه بر تخصص این بود که هر کدامشان یک یا چند نفر جاشین و سامن مقام داشتند که در زمان غیبت کارهای آنان را انجام می‌دادند. از کاتبان وحی گرفته تا دیگر کاتبان مخصوص پیامبر که نیازهای شخصی او را می‌نوشتند؛ بعضی از کتاب واقعه‌نگار بودند و حوادث و اتفاقات بین مردم را یادداشت می‌کردند، عده‌ای از آنان حوادث بین قبیله‌ها و نحوه تقسیم

۱. عبدالعزیز الدوری، مقدمه فی تاریخ صادر الإسلام، بغداد: د. ن.، ۱۹۴۹، ص ۷۰-۷۱. ابوالقاسم اجتهادی.

۲. «تحقيقی درباره خراج»، مجله مقالات و بررسی‌ها، شماره ۵ و ۶، ۱۳۵۰، ص ۲۵-۵۵.

آب بین آنان را تحریر می کردند، بعضی دیگر غنائم جنگی پیامبر را ثبت می کردند، یک یا چند نفر از آنان نامه های پیامبر را برای پادشاهان ممالک دیگر می نوشتند، و دیگر کاتبان در زمینه های گوناگون کتابت می کردند.

در دوران خلافت عمر بن خطاب حکومت عربی - اسلامی توسعه پیدا کرد و تمامی جزیره عربستان و شهرهای شام و عراق و جزیره فراتیه و مصر در قلمرو حکومت اسلامی قرار گرفته. پس از فتح این شهرها و کشورها، اداره فتوحات اسلامی و مدیریت آنها بدون داشتن دیوان و کاتب مقدور نبود، کشورداری و برپایی حکومت و دیوان و کاتب و داشتن مؤسسات اداری یک ضرورت بود؛ به معنی علمت، نیاز شدید به تأسیس دیوان و آموزش کتابخان و تربیت بروهای تخصصی برای هر دیوان احساس می‌شد؛ توجه به کتاب و نویسنده‌گان از آغاز خلافت عمر شد.^۱ دیوان خراج و دیوان نیروهای مسلح، یعنی ارتش، شکل گرفت. دیوان خراج در ابتدا به همان رایج مردم استان‌ها و شهرهای قبل از فتح مسلمانان اداره می‌شد.^۲ زیرا نویسنده‌های شاهزاد دیوان خراج در شهرهایی که مردمش عرب بودند از اهالی همان شهر انتخاب می‌شدند؛ همان فارسی در بصره و کوفه و زیان اهل ذمه یا کسانی که یونانی را خوب می‌دانستند در لاد، شام و زیان قبطی یا یونانی در مصر.^۳

این روش ادامه داشت تا زمان خلاصت عدد ما^۳ مروان (۶۸۵-۶۸۶ق / ۷۰۴-۷۰۵م)؛ در زمان او کار به گونه‌ای دیگر اداره می‌شد. او نهست دستور داد تا اسناد در دسترس را به عربی ترجمه کنند؛ درنتیجه، همه اسناد دیوان خراج در شاهزاده‌های شام و مصر و عراق به عربی تبدیل شد و این برگردان به عربی تا زمان هشام بن عبد الملک به طول انجامید (۱۰۵-۱۲۵ق). اکثر کتابخان دیوان خراج در خراسان مجموع شدند و همه اسناد و محاسباتشان به فارسی بود تا این‌که، بنای نقل جهشیاری، والی عراق نامه‌ای را با پیکنی به نام سلیمان طیار به والی خراسان (نصر بن سیار) فرستاد و در آن نامه دستور داد که «چ کس از مشرکان را برای انجامدادن کارهای اداری و کتابت و منشی‌گری استخدام نکند. نصر بن سیار هم همه اسناد دیوان‌ها را به عربی تبدیل کرد و کار ترجمه را فردی به نام اسحاق بن طلیق کاتب از قبیله بنی نهشل انجام می‌داد.^۴

^١ سید امیر علی، مختصر تاریخ العرب والتمدن الاسلامی، ترجمة ریاض رأفت، القاهرة: د.ن، ١٩٣٨، ص ٣٥٩.

^{۲۱} جرجی زیدان، تاریخ تمدن اسلام، ترجمه و نگارش علی جواهر کلام، تهران: امیر کبیر، ۱۳۷۳، ص ۲۱.

۲۰۹ - همان، ص

^٢ محمد بن عبدوس جهشياري، الوزراء والكتاب، بيروت: دار الفكر الحديث، ١٤٣٦ هـ، ص ٣٤.